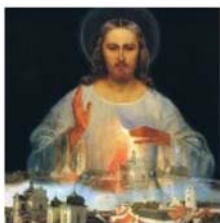

[A+] / [A-]

Dievo Gailingumo šventė švenčiama pirmąjį sekmadienį po Velykų (per Atvelykį).

Gailingingojo Jėzaus paveikslą pagal vienuolės Faustinos Kowalskos (Kovalskos) regėjimus ir jai nuolat prižiūrint 1934 metais nutapė vilnietis dailininkas Eugeniusz Kazimierowski (Eugeniušas Kazimerovskis): iš Jėzaus širdies sklinda raudonos ir baltos spalvos spinduliai, po paveikslu lenkų kalba parašyta „Jėzau, pasitikiu tavimi“. Tai nėra ikona, tai – paveikslas. Tačiau jis turi savo istoriją, mums yra gerai žinomas bel artimas.

Pirmą kartą šis paveikslas viešai pagerbtas 1935 m. Aušros Vartų koplyčioje, Velykų penktadienio, šeštadienio bei Atvelykio sekmadienio tridieniu užbaigiant

Jubiliejinius pasaulio Atpirkimo metus.

Tridienio pamaldose dalyvavusi ses. Faustina savo dienoraštyje rašė mačiusi, kaip Išganytojo ranka pavelksle judėjusi, kryžiaus ženklui laimindama susirinkusiuosius. Pats paveikslas atrodęs lyg gyvas, iš jo trykštantys spinduliai skverbėsi į žmonių širdis ir sklidę tolyn...

Pirmąjį gailingingojo Išganytojo apsišviešimą šv. Faustina patyrė 1931 m. vasario 22 d. Plocke, vėlia – keletą kartų Vilniuje. Jėzus apsišviešė taip, kaip pagal ses. Faustinos pasakojimus nutapytas dailininko Kazimirovskio paveikslas. Sujuosta balta tunika vilkįs Išganytojas pakėlęs dešinę ranką laimina žmones, žemės kelevius, lyg tardamas: „Ramybė jums“, – šį Jėzaus pasveikinimą girdime Atvelykio sekmadienio Žodžio liturgijoje. Tą dieną Bažnyčioje skaitoma Evangelija pagal Joną pasakoja apie prisikėlusio Kristaus pasirodymą Paskutinės Vakarienės kambaryje ir įsteigtą Atgailos sakramentą. Kraujo ir vandens spinduliai, trykštantys iš perversos Jėzaus Širdies (pavelksle ją pridengia Šviesos pluoštai), žaizdos ant delnų ir pėdų primena Didžiojo Penktadienio įvykius. Dievo Gailingingumo paveikslas susieja du Evangelinius įvykius, kurie ypač akivaizdžiai liudija gailingąją Dievo meilę žmogui.

Kairiaja ranka Jėzus liečia savo drabužių ties švč. Širdimi. Iš čia kaip begalinės gailingumo malonės, kurias Jis išlieja savo mylimiems žmonėms, trykšta du spinduliai – balzgas ir raudonas. Balzgas spindulys simbolizuoja sielą apvalantį vandenį, o raudonas – kraują, sielos gyvybę. Krikšto ir Atgailos sakramentai sielą apvalo, Eucharistija ją labiausiai gaivina. Šie spinduliai byloja apie Sakramentus ir visas Šventosios Dvasios malones, kurių biblinis simbolis yra vanduo, o Kristus Kraujas ženklina Naująją Dievo sudarytą Sandorą su žmogumi.

Ses. Faustina apsišviešęs Išganytojas pageidavo, kad po atvaizdu būtų užrašas: „Jėzau, pasitikiu Tavimi“, kuris primintų, kad tik Dievu pasitikintis žmogus gali priimti Jo teikiamas malones. Pats paveikslas turėjo būti pašventintas pirmąjį sekmadienį po Velykų, o šis sekmadienis tapti Gailingingumo švente.

Tiems, kurie gerbs šį paveikslą, Jėzus žadėjo pasisekimą krikščioniško tobulėjimo kelyje, laimingą mirtį bei kitų malonių, kurių žmonės prašys. Šį paveikslą gerbianti siela nežus, – kalbėjo Jis ses. Faustinai. – Ne iš dažų ir tapybos grožio kyla šio atvaizdo didybė, bet iš Mano malonės, – guodė Išganytojas seserį, raudančią, kad paveikslas ne toks gražus kaip jos regėjimas. Jėzus žadėjo apginti miestus ir kaimus, kuriuose atvaizdas bus gerbiamas, taip pat globoti Viešpaties gailingumu pasitikinčius žmones.

Paveikslas liudija didį Dievo gailingumą, visiškai apsišviešusį Velykų slėpinyje. Pats Jėzus ses. Faustinai priminė, kad Jo gailingumas žmogui kelia savus reikalavimus – be veiklios artimo meilės nedaug tepadės net pats stipriausias tikėjimas. Todėl Jis primygtinai ragino Faustina melstis už nusidėjėlius. „Šaukis mano gailingumo nusidėjėliams, aš trokštu juos išgelbėti. Kai tu atgailaudama ir tikėdama kalbėsi šią maldą už nusidėjėlį, aš jam suteiksiu atsivertimo malonę“. Štai toji maldą: „O Kraujau ir Vandenie, kurs ištryškai iš Jėzaus Širdies kaip gailingumo mums versmė, pasitikiu Tavimi“.

Vilniuje ses. Faustina sutiko keletą kartų regėjimuose matytą seserų nuodėmklausį kun. Mykolą Sopočką. Šis universiteto teologijos profesorius tapo jos dvasios tėvu ir padėjo imtis patikėtos misijos – skelbti Viešpaties gailingumą. „Tai mano ištikimas tarnas, jis tau padės vykdyti mano valią žemėje“, – drąsino Faustina Jėzus. Kun. M. Sopočka paragino ses. Faustina rašyti dienoraštį, geriausiai atskleidžiantį, kokią žinią Viešpats nori perduoti žmonėms.

Iš Aušros Vartų paveikslas pateko į šv. Mykolo bažnyčią, o šeštajame dešimtmetyje atsidadė Baltarusijoje, netoli Gardino esančioje Naujosios Rūdos bažnytelėje.

Kai vietos valdžia šią bažnyčią uždarė, išgabeno visą jos inventorių, paveikslas per stebuklą liko nepalietas. Apleistoje šventovėje kabėti ilgus metus paveiksliui buvo nesaugu, todėl 1986 metais kunigai slapčia Dievo Gailingingumo atvaizdą pagabeno į Vilnių Dominikonų gatvę ir patikėjo saugoti lenkiškai Šventosios Dvasios (Dominikonų) bažnyčiai. Joje tuo metu vyko remontas, todėl šoniniame altoriuje atsiradęs naujas paveikslas nesukėlė valdžios įtarimų.

2004 metais nustata paveikslą perkelti į toje pačioje gatvėje šalimais (per kelis namus) esančią Dievo gailingumo (buvusią švč. Trejybės) bažnytelę. Pasak kardinolo A. J. Bačkio, buvusi Švenčiausiosios Trejybės bažnytelė skiriama būtent šiam istoriniam paveiksliui pagerbti. Savo sprendimą perkelti paveikslą kardinolas aiškino nenoru, kad paveikslas liktų apribotas vienos parapijos bendruomenės, „bet turėtų atskirą vietą, į kurią galėtų ateiti pasimelsti visų tautų tikintieji“. Šiam kardinolo sprendimui neprieštaravo tuometinis popiežius Jonas Paulius II.

- Titulinis
- Parapija
- Skaitiniai
- Skelbimai
- Naudinga
- Kontaktai
- Atmintinės
- Fotogalerija
- Sakramantai
- Pamaldų tvarka
- Kazokiškių parapija

<<	05 2016							>>
Pr	A	T	K	Pn	Š	S		
25	26	27	28	29	30	1		
2	3	4	5	6	7	8		
	10	11	12	13	14	15		
16	17	18	19	20	21	22		
23	24	25	26	27	28	29		
30	31	1	2	3	4	5		

2004 m. antrojo Velykų sekmadienio popietę Vilniaus senamiestyje iškilmingai konsekruota Dieviškojo gailingumo šventovė – buvusi Švenčiausiosios Trejybės bažnytelė. Restauruotą ir žolynais papuoštą Dieviškojo gailingumo šventovę atšventino Vilniaus arkivyskupas metropolitas, kardinolas Audrys Juozas Bačkis. Iškilmių proga pilnutėlėje bažnyčioje kardinolas pasakė pamokslą lietuvių ir lenkų kalbomis, pabrėždamas Dieviškojo gailingumo prasmę naikinant skirtumus tarp tautų ir tikėjimų. Bažnyčios atšventinimo iškilmėse dalyvavo ir vyskupas Juozapas Tunaitis. Švenčiausios Trejybės bažnyčioje pamaldos vyksta lietuvių ir lenkų kalbomis, o savo kalba aukoti mišias gali ir atvykę piligrimai. Kasdien šioje šventovėje vyksta nuolatinė Švenčiausiojo Sakramento adoracija.

Jolanta Klietkutė

◀ Atgal | ▲ Į viršų | ▶ Pradinis

Daugiau susijusių straipsnių...

1. **Kviečiame į filmo „Pirmasis Dievo gailingumo paveikslas“ peržiūrą Elektrėnuose**
2. **Jubiliejinis albumas „PIVAŠIŪNAI. Gyvenvietė, bažnyčia, Dievo Motinos paveikslas“**
3. **Dievo Gailingumo Motina**

[Vievio šv. Onos parapija]